

gaae til at forhøje det midlertidige Tilskud, saaledes som foreslaaet af den ærede Lands-thingmand for 2den Kreds (Haffner). Det kan jo hovedsagelig kun være en Skjenslag, hvor stort et Beløb der udfordres, et Skjøn, som Islænderne ligesaa lidt som vi i dette Dieblit kunne afgive, saalænge der ikke er foregaaet Undersøgelser af alle herhenhørende Omstændigheder, og jeg mener navnlig en local Undersøgelse paa Stedet; men, saa vist som jeg erkjender, at Udvalget har udtalt sin Beredvillighed til at ville give Islænderne en saa stor og udstrakt Ret til Selvstyrelse, som overhovedet er forenelig med Rigets Ret, saa vist troer jeg ogsaa, at, naar man veed, at Islænderne ere i en Forfatning, hvor de saa at sige ere hjælpeløse, og naar man veed, i hvilket Urede alle deres Forhold ere, saa maa man ogsaa erkjende, at det ikke er tilstrækkeligt, at man giver en Mand, som har været under Evang, som har havt en Hemsko paa, hans Frihed, men at man tillige, hvis man virkelig vil have, at han skal arbejde sig op til Selvstændighed og Selvbevidsthed, maa give ham Midler ihænde til, at han kan begynde at bryde sig en ny Bane. I Betragtning deraf troer jeg, det kunde være rigtigt i Overgangstiden at give Islænderne et saa rigeligt Tilskud, at de derved kunde sættes istand til at bringe nye Hjelpeilder til at flyde, og samtidigt at anspore Foretagelsesaanden hos dem, saaledes at de kunde gaae frem i Udvikling og Tilværelsen af de civilisatoriske Fremskridt, som det øvrige Europa glæder sig ved, og i Genhold hertil skal jeg udtale, at jeg, hvis det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Ploug) til 3die Behandling vilde stille et Ændringsforslag, der forhøjer det midlertidige Tilskud, vil være tilbøjelig til at give min Stemme til et saadant Forslag.

Haffner: Naar den ærede Ordfører, som jeg troer i Anledning af de Udtalelser, jeg tidligere var fremkommen med, meddelte nogle Taloplysninger, saa troer jeg, den ærede Ordfører har misforstaaet mig. Jeg har ikke anstillet nogen Sammenligning mellem det Tilskud, der tidligere er givet Island, og det, som foreslaaes af Udvalget, eller som jeg frem-

tidig kunde ønske givet. Hvad jeg tillod mig at henstille til det høitærede Things nærmere Overveelse, var, om man ikke, naar man vilde give Islænderne en særlig Selvstændighed, en særlig Selvstyrelsesret, og naar man ventede og haabede, at Islands Kraft og Velstand kunde udvikle sig, hvad jo er af stor Betydning ikke alene for Island selv, men for hele Landet, handlede rigtig i ikke at være altfor knap ved Tilmaalningen, navnlig af det temporaire Tilskud, som man vilde bevilge Island. Man maa jo, naar Regjeringen og Rigsdagen ere villige til at indrømme en saadan større Selvstændighed, til at yde et Tilskud til Island, forudsætte, at de have Tro til, at Islænderne kunne arbejde sig frem selv. Begrebet om deres Kræfters Tilstrækkelighed dertil kan jo være forskjelligt, men det forekommer mig, at, naar man har Tro til, at de kunne og ville, saa skal man ikke være for knap, men skal give dem tilstrækkelige Midler til at sætte dens gode Villie i Udførelse. Det er egentlig kun det, jeg har tilsigtet at udtale ved mine Ytringer.

Formanden: Jeg skal minde om, at der efter Afstemningen over Underændringsforslaget vil blive affømt over Udvalgets Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget som et samlet Ændringsforslag. Derfor dette samlede Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget vedtages, bortfalder dermed selvfølgelig det hertil oversendte Lovforslag. Over de enkelte Paragraffer i det af Udvalget stillede Forslag vil der ikke blive affømt, naar ikke særlig Afstemning derover forlanges.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Underændringsforslag af Ploug til § 5 i Udvalgets Forslag:

I første Stykkes 3die Linie ændres „15,000“ til „30,000“, og i samme Stykkes 4de Linie indskydes efter „Forvaltning“ „og til Underhold af det høiere Undervisningsvæsen“.

forstaaedes med 40 Stemmer mod 7.